Биографија Ђуре Даничића

Наша школа носи име најзначајнијег српског филолога Ђуре Даничића. Он се родио у Новом Саду 4. априла 1825. године. Отац му је био врло учен и образован човек, који је желео да и његова деца буду образована. Тако је и свога сина Ђорђа уписао у гимназију. Ђорђе Поповић, како је право име Ђуре Даничића, био је врло вредан ученик. Школовање је наставио на Лицеју у Пожуну (Братислава), а затим је на даље школовање отишао у Пешту и потом у Беч, где је уписао правни факултет.

У Бечу се Ђорђе упознаје са Вуком Крацићем и овај утиче на младог Поповића до те мере, да оставља започете студије права, настављајући учење код врло познатог филолога оног времена– Фрање Миклошића.

Одушевљење Вуковим идејама је тако снажно да Ђорђе Поповић почиње да говори и пише ијекавским дијалектом, а своје име мења у Ђура Даничић, како се звао познати ускок. Тада започиње и своје друговање са Бранком Радичевићем.

Даничићева научна расправа „Рат за српски језик и правопис“ и критика „Песама“ Бранка Радичевића 1847. године у многоме ће помоћи Вуку у борби за реформу азбуке и увођење народног језика у књижевност. Као познавалац класичних и немачких језика много помаже Вуку у обради и превођењу речи на ове језике приликом састављања првог и другог издања речника. Такође обрађује и „Нови завјет“, чије је излажење било значајно за Вукову победу.

Даничић године 1848. активно учествује на Свеславенском конгресу у Прагу и присуствује књижевном договору у Новом Саду. „Мала српска граматика“ излази му 1850. године.

Као члан Друштва српске словесности утиче на развој науке у нас. Библиотекар Народне библиотеке Србије постаје 1856. године и може се рећи да је он њен покретач и утемељивач. Те исте године постаје секретар Друштва српске словесности, борећи се за увођење народног језика у службена документа Друштва. Његова је заслуга што је 1868. године укинута забрана Вукове азбуке, а за шта се борио читавих осам година.

Године 1866. Даничић прелази у Загреб где постаје редован члан и тајник Југословенске академије знаности и умјетности. Са својим учеником Стојаном Новаковићем ради на речнику старина. Издаје Зборник народних пословица и Основе српскога или хрватскога језика.

У Загреб сасвим прелази 1877. године, побољева, али не престаје да ради на Речнику. Смрт га је затекла 5. новембра 1882. године код речи ЧОБО (чово).

Сахрањен је на Новом гробљу у Београду, са свим почастима које је заслужио својим научним радом и својом борбом за Вукове реформе.

Монографија Основне школе „Ђура Даничић“ у Београду

После првог светског рата Београд, престоница прве југословенске државе– Краљевине Срба, Хрвата и Словенаца, задржао је свој турски изглед: Калемегданска тврђава, улице са малим кафанама и радњама. Околина Београда била је под њивама и шумом. У тој околини налазио се и део данашње Звездаре – „Булбулдер“ (славујева песма) где су Турци у своје време излазили на теферич, уживајући у песми славуја. Баш на том Булбулдеру одлучено је да се подигне школа.

Зграда је подигнута 1927. године, планска, зидана за школу, на великом плацу, од којег ће касније половину узети за градњу цркве, која и данас постоји.

Школу је пројектовао арх. Жарко К. Крстовић, који је надгледао извођење радова. Одобрење за рад и отварање школе дали су тадашњи председник општине Др Коста Јовановић и председник месног школског одбора, директор техничке управе Велисав Н. Вуковић.

Прва седница наставничког већа новоотворене школе одржана је 28. октобра 1928. године. Од оснивања до 1945. године школа се звала „Цар Душан“.

Зграда је подигнута са осам учионица, две канцеларије, салом за културне приредбе. Имала је своју ложионицу и више малих просторија, за намене по потреби.

Одмах после ослобођења школа мења назив и њено име је „Вежбаона 14“ или „Школа број 14“. Њен први послератни управитељ је била Зага Милосављевић, а касније Милица Јанковић. Већ 1952. године школа прераста у осмогодишњу и добија име „Ђура Даничић“.

Адаптација школе извршена је 1960. године.

Школи је дозидан спрат са четири учионице, а у приземљу су оспособљене две просторије: радионица за опште техничко образовање и мала сала за физичко васпитање.

Тек 23. новембра 1962. године, решењем бр. 43296 Народни одбор општине Звездара дао је школи званично име: Основна школа „Ђура Даничић“ са седиштем у Београду, улица XXI дивизије број 31.

Од оснивања број ученика у школи сваке године је растао: 1928/29. школске године било је девет одељења са 504 ученика и просеком од 56 ученика по разреду, 1929/30. школске године било је 711 ученика, а 1955. године 1229 ученика и 45 наставника.

Број ученика, међутим, шездесетих година почиње лагано да опада, тако да је школске 1968/69. године у школи било свега 522 ученика и 27 наставника.

Од 1. септембра 1970. године школа се премешта са територије Општине Звездара на територију Општине Вождовац, у ново насеље Браће Јерковић, улица Мештровићева 19а. Носи име Ђуре Даничића, великана српске културе, савременика и апостола Вука Караџића, великог филолога и интелектуалца, чији са рад поклапа са временом борбе српског народа за самосталност од Турске и државност.

Директори школе од 1. септембра 1970. године до данас су били: од 1970–1977. Милован Миленковић,професор; неколико месеци 1977. в.д. директора Надежда Илић, професор; од 1977 – јануара 1993. Славко Остојић, наставник; од 1993 – 26. јула 2001. Душан Вујновић, професор; од 2001 – 23. јуна 2005. Мр Радован Антонијевић, педагог; и од 2005. и сада Слободан Малушић, спец.сц. педагогије.

Школа је просторно планирана за око 750 ученика, а последњих година њу похађа и више ученика, па зато спада у ред највећих школа у Општини Вождовац.

Школа ради у две смене, има 37 одељења, 883 ученика, 83 запослена, на површини од 3933 м^2 где има 8 кабинета, 14 учионица, библиотеку, медијатеку, фискултурну салу и 3 учионице за продужени боравак.

Наставни кадар чини: 20 учитеља и 37 наставника предметне наставе, односно 40 са високом стручном спремом, 13 са вишом и 4 са средњом стручном спремом. Школа има 4 стручна сарадника (педагог, психолог, медијатекар, библиотекар), од којих 3 имају високу, а један вишу стручну спрему. Просечан радни стаж запослених је 19 година.

С обзиром на материјално стање и могућности у друштву, ОШ „Ђура Даничић“ спада у ред веома сређених школа у функционалном и естетском погледу, јер је радни простор школе примерно уредан и погодан за рад. Одржавање хигијене у учионицама, ходницима и у санитарним просторијама је на завидном нивоу. Ученички простор је опремљен радовима ученика и паноима испуњеним разним актуелним садржајима, украшен цвећем, што доприноси пријатној школској атмосфери.

Да би школа функционисала на овом нивоу у њој се континуирано врше реконструкције и неопходни радови. Последњих година извршени су следећи обимнији и велики инвестиционо – технички радови:

– санација крова који је годинама прокишњавао (око 1500м^2);
– реконструкција фискултурне сале (комплетна замена паркета, хобловање, лакирање, кречење, замена електричног осветљења);
– реконструкција комплетног мокрог чвора у целој школи;
– кречење ходника, учионица и кабинета у приземљу, на првом и другом спрату;
– потпуна замена и реконструкција дотрајале столарије у свим кабинетима и учионицама;
– замена електричног осветљења у више кабинета и учионица;
– поправљене су ђачке степенице;
– постављене су заштитне решетке у учионицама у приземљу школе;
– постављена је заштитна ограда;
– урађен је видео надзор;
– купљени су рачунари;
– климатизоване су неке учионице и канцеларије;
– промењен је канцеларијски намештај;
– уведено је озвучење;

Реконструкцију мокрих чворова углавном је финансирао Секретаријат за образовање, за реконструкцију крова школа је добила минимална средства са стране, замену дотрајале столарије финансирала је ЕУ, реконструкцију фискултурна сале Министарство просвете Републике Србије, а све остале трошкове школа је обезбедила сама и то углавном од закупа фискултурне сале, као и просторија у склопу школског простора, који се није рационално користио (цвећарник, оставе, учионице за стране језике...)

Иако су материјалне могућности школе у опремању кабинета и куповине наставних средстава ограничене, школа је обезбедила готово сва основна наставна средства и учила: видео пројектор, компјутере, лап топ, скенер, штампаче, графоскопе, касетофоне, копир– апарат, касете за стране језике, мултимедијалне енциклопедије, образовни софтвер, зидне карте за историју и географију, као и неопходна учила за млађе разреде (рачунаљке, словарице...)

Школа је такође извршила набавку нових столица и столова за више учионица (седам).

Ученичка библиотека броји око 12000 књига и редовно се обогаћује новим.

Упис ученика је стабилан и одраз је великог поверења родитеља у Школу „Ђура Даничић“.

Од школске 2001/2002. у школи се реализује Програм „Корак по корак“ (за млађе разреде;од 1–4.), по коме у Србији ради само неколико школа и који подразумева, како посебну едукацију учитеља који раде у оваквим одељењима тако и посебним намештајем, таблама и училима опремљене учионице.

С обзиром да постоји интересовање, како наставника тако и родитеља, да се Програм „Корак по корак“ прошири и на ученике старијих разреда, у школи је 2004. године формиран тим за Школско развојно планирање (ШРП) који је урадио Пројекат на ту тему и са јасно одређеним циљевима, којим је конкурисао у Министарству просвете, а ово одобрило Пројекат и пребацило новчана средства за реализацију истог. У школи су одржани бројни семинари: „Перманентна рачунарска обука“, „Читањем и писањем до критичког мишљења“ и „Тематски приступ наставном процесу“, „Међународни семинар о сертификацији пројекта Корак по корак“ како би се наставници предметне наставе едуковали за рад са ученицима петог разреда који су радили по овом пројекту.

Дан школе је 4. април и традиционално се прославља сваке године уз пригодан културно– уметнички програм колажног типа (хор, оркестар, рецитатори, глумци, ритмика, фолклор) уз доделу награда за најбољи литерарни и ликовни рад инспирисан животом и делом Ђуре Даничића. Претходи му посета гробу Ђуре Даничића , на Новом гробљу у Београду, делегације ученика (најчешће петог разреда) у пратњи библиотекара.

С великим жаром и усхићењем у школи се прославља и слава – Свети Сава. Ученици се за светосавску свечаност марљиво припремају, учећи стихове и одломке из књижевних дела и историјских списа о Св. Сави. Велики број наших ученика учествује у реализацији програма и припремању и постављању изложбе ликовних радова. Пишу се литерарни радови инспирисани животом и делом Светог Саве, а најбоља литерарна остварења се сваке године награђују.

Васпитно – образовни рад са ученицима у школи је веома добро организован, како кроз обавезну наставу тако и кроз рад допунске и додатне наставе и слободне активности (секција).

Та организованост се испољава у масовности ученика на такмичењима које организује Министарство просвете Р. Србије на свим нивоима, почевши од општинског преко градског до републичког.

Ученици ОШ „Ђура Даничић“ годинама на такмичењима постижу најбоље резултате из: математике, физике, хемије, биологије, српског језика, страног језика (немачког, енглеског), техничког образовања...

Када говоримо о успесима ОШ „Ђура Даничић“ од настанка до данас значајно место заузима спорт и физичка култура. У периоду од 2004–2009. године наши ученици су освојили:

ПРЕДМЕТ	ОПШТИНСКО			ГРАДСКО			РЕПУБЛИЧКО		
	I	II	III	I	II	III	I	II	III
Српски језик (од 2006.)		4	10			2			
Енглески језик (од 2006. само за 8. разред)	1	5	5						
Немачки језик(од 2006. само за 8. разред)	6	5	2	1					1
Историја	4	7	14		2				
Географија	1	5	7	1					
Математика	5	9	19	1	1	1			
Физика	13	15	21	1		6			
Биологија	5	11	12						
Хемија	2	9	14						
Техничко образовање	11	10	15	3	4	3		1	

Статистички подаци говоре да је наша школа међу првима на Општини Вождовац. Ови подаци несумњиво говоре да је у историјату наше школе значај и важност физичке културе и спорта био један од приоритета, тако да ни успеси нису изостали.

Појединачно набрајање резултата и успеха би одузело много времена. Податак да сада наше витрине краси преко 100 пехара, диплома, повеља и значки освојених на такмичењима говори сам за себе.

Не може се изоставити успех наших ученица у ритмичко– спортској гимнастици. Прваци Југославије су биле: Силвана Соколов, Гордана Ружић, Наташа Коларевић, Снежана Николић. Силвана Соколов је била трећа на Балкану. На Светском првенству у групним вежбама наступиле су: Наташа Коларевић, Маја Стојановић, Катарина Бабић, Тамара Павловић и Гордана Ружић.

Рукометаши и рукометашице из године у годину прослављају име наше школе максималним резултатима у Општини, Граду Београду и у Републици.

Школско спортско друштво „Шампион“ награђено је Мајском наградом, Октобарском наградом Града Београда и Повељом Општине Вождовац за комплетан спортски успех. Изданак те чувене рукометне школе је и Петар Ненадић, рукометаш РК „Црвена звезда“ и са репрезентацијом Србије првак света за кадете.

Резултати у кошарци, фудбалу, одбојци, атлетици, пливању су променљиви, зависно од генерације, али увек изнад просека. Љубав према физичком васпитању и спорту код наших ученика је огромна.

Ови импресивни резултати које је наша школа постигла на пољу спорта су велика обавеза младој генерацији наставника и новим генерацијама ученика да наставе изванредне успехе својих претходника.

Годинама наша школа сарађује са организацијом „Пријатељи деце Вождовца“ и Дечјим савезом. Наши ученици учествују у свим такмичењима које спроводи ова организација и остварују значајне успехе за шта су награђени књигама и плакетама. Програм је врло богат и разноврстан. Пријем првака у Дечији савез, Програм дечје недеље, Програм примене Коневенције о правима детете; пројекат Буквар дечјих права; Литерарно– ликовни радови; „Игре без граница“, „Читалачка значка“, „Доситејево перо“, „Песниче народа мог“– смотра рецитатора, Дечје музичке свечаности, Најраспеванија одељењска заједница, Такмичење хорова, соло певача и оркестара, Прослава школске славе– Св.Саве, Осликавање ускршњих јаја; „Априлијада“– фестивал смеха, хумора и маски, „Мајска песничка сусретања“, „Змајада“ израда и пуштање змајева, „Дан изазова“ спортско– рекреативне и забавне активности.

Од свог настанка па до данас наша школа има интензивну сарадњу са организацијом Црвеног крста Вождовац и преко својих сарадника успешно реализује све активности које се планирају. Наша реализација је у следећем:

- учешће на школском, општинском и градском такмичењу „Шта знаш о Црвеном крсту?“;
- акција прикупљања чланарине Црвеног крста;
- реализација здравствених предавања у школама (програм обуке из прве помоћи, предавања о наркоманији, сиди, верским сектама)
- све хуманитарне акције, разна такмичења: „Трка за срећније детињство“, „Крв живот значи“(ликовни и литерарни радови), помоћ пензионерима, деци без родитељског старања из Дома „Ј.Ј. Змај“ итд.

Већ скоро три деценије се у Школи „Ђура Даничић“ са млађим разредима, изводи посебан вид наставе, а то је настава у природи. Овај облик наставе се брижљиво и студиозно

припрема током целе године. Учитељи и родитељи се труде да изаберу што бољу локацију и објекат као и термин за извођење овог вида наставе.

Циљ наставе у природи је осамостаљивање ученика, социјализација, креативан рад у слободним активностима, спортско ангажовање, стварање приснијег и топлијег односа између учитеља и детета и ближе међусобно упознавање.

Према анализама,настава у природи је веома значајна у раду школе и добро прихваћена од стране родитеља и ученика.

Као део васпитно– образовног рада организују се излети и екскурзије за ученике од 1–8 разреда. Планиране су тако да је образовним циљем обухваћен већи број наставних области (историја, географија, биологија, српски, физичко васпитање...)

Посебан значај екскурзије имају у васпитном раду: упознавање различитих крајева наше земље и историјских и сакралних објеката, развијање духа српства и православља. Слободно време, проведено у дружењу и рекреацији, омогућује одељењским старешинама боље упознавање ученика и јачање одељењских заједница.

Све екскурзије су успешно реализоване и ученици су својим понашањем оправдали углед који Школа има.

Школа „Ђура Даничић“ у Београду збратимљена је са истоименом школом у Новом Саду. Између школа постоји договор да не прослављају Дан школе у истом дану (4. априла) него са 1–2 дана разлике како би једни другима могли да увеличају славље својим присуством и одгледају Свечану академију. Такав договор никада није прекршен, а сарадња између две братске школе је добра на обострано задовољство.

Школске 1955/56. изашао је први број листа „Наши дани“ у тиражу од 2000 примерака, уредник је била Десанка Дикић. Лист је излазио до краја школске 1968/69.када се угасио. Школске 1979/80. изашла су три броја листа „Наши дани“, уредник је био Градимир Стојковић. Школске 1988/89. излази само један број; уредник је поново Градимир Стојковић. Писац „Хајдука...“ и песник уједно је и најпознатија личност која је радила у нашој школи (као наставник, медијатекар, летописац...)

Лист „Наши дани“ обновљен је поново 2000. године када је школа прослављала двоструки јубилеј: 30 година рада школе у насељу „Браће Јерковић“ и 175 година од рођења Ђуре Даничића. 2008. године име листа „Наши дани“ промењено је у „Ђурини дани“.

Упркос социјално–економским и другим отежавајућим условима (недостатак простора, тешка економска ситуација у друштву), ученици и наставници ОШ „Ђура Даничић“ су остварили добре резултате, што се очекује и у будућности. Школом се руководи одлучно и ефикасно, наставни кадар професионално извршава своје обавезе и носилац је вишегодишњег доброг успеха ОШ „Ђура Даничић“. У школи влада ред, рад и дисциплина.

Ретке су школе у Србији и свету које имају своју химну. Једна од малобројних је и наша школа, чији су творци химне текстописац Јасмина Адемовић, музике Боривој Кнежевић – учитељ наше школе и аранжмана Ниносла Адемовић па ћемо уместо песме, прозног записа, сећања најбољих ученика школе или ствараоца чије име школа носи, навести једну строфу химне школе „Ђура Даничић“ којом се поносимо и радо је певамо у пригодним тренуцима:

„Моја је школа Ђура Даничић,
У насељу лепом Браће Јерковић;
Волимо те школо, волимо те ми,
А на јесен, хеј, прваци, дођите нам ви“.

У Београду, фебруар 2010. *Аутор текста: Нада Д. Раденковић, професор*

НАШ ДИРЕКТОР

Слободан Малушић

❁ ***Основни подаци***

Завршио сам Филозофски факултет, Група педагогија, у Београду, а касније и постдипломске специјалистичке студије на истом факултету. Радио сам као педагог у основним школама у Вршцу и Београду. Бавио сам се истраживачким радом у области васпитања и образовања. Тако су настале и четири књиге („ Даровити ученици и рад са њима“, „Ђачке бриге“, „Родитељске бриге“ и „Наставничке бриге“) и многобројни чланци који су објављени у дечијим листовима, и стручним часописима. У овој школи сада радим као директор, али и даље истражујем васпитно образовну праксу.

❁ ***Директоре, на овом месту сте 5 година. Да ли се сећате првих дана рада у овој школи? Како Вас је колектив прихватио?***

Да, добро се сећам тих првих дана. Био је то 23. јун 2005. године, дан када су осмаци полагали квалификациони испит. Крај школске године, требало је сумирати резултате, урадити извештаје, припремити планове за следећу школску годину. Поред тога требало је упознати нову средину, једну велику школу, наставнике, ученике, родитеље, а времена је било врло мало. Тако ми се дешавало да неке колеге–наставнике назовем другим именом. Поред свега, добро сам се осећао, јер ме је колектив добро прихватио.

❁ ***По Вашем мишљењу, какав успех постиже наша школа?***

По општим резултатима, наша школа је једна од најбољих на општини. Тако смо прошле школске године били трећи по општем пласману на такмичењима. Добри смо и на нивоу града. Тежимо да будемо савремена и модерна школа. Наша школа је једна од 5 школа у Србији која је реализовала четворогодишњи пилот пројекат „Корак по корак“. По тој методологији и даље ради већина наших наставника. А и сад покрећемо нове пројекте. Све то свакако доприноси да се и ученици и родитељи радо опредељују за упис у нашу школу, али нас и обавезује да задржимо тај тренд. И даље смо отворени према иновацијама, према свему што доприноси квалитету рада и задовољству ученика и њихових родитеља.

❁ ***У школи се стално врше реконструкције. Који су радови обављени у последњих десетак година?***

Школа је стара 40 година и неопходне су многе поправке, јер нове генерације ученика то заслужују. Од како сам директор, за ових 5 година, много је новог урађено у школи. Набројаћу само неке важније радове: реконструисане су и поправљене ђачке степенице, асфалтиран тротоар и плато испред школе, срећено зеленило у школском дворишту. Постављено је осветљење око школе и у школском дворишту. На приземљу школе су постављене заштитне решетке. Осветљен је и окречен хол и ходник у приземљу. Урађена је бина за ђачке приредбе и свечаности. Постављен је школски разглас. Реконструисане су, поправљене и окречене спортске сале – велика и мала. Направљена је свлачионица за дечаке. Адаптирана је

учионица за трећу групу боравка. Замењена је столарија на ђачким и наставничким тоалетима. Сређена је наставничка зборница и друге канцеларије. Уграђене су клима у пет учионица, зборници и канцеларијама. Купљен је нови намештај за осам учионица и набављен нови намештај за зборницу и канцеларије уз помоћ донација. Постављен је видео надзор у школи.

Купљени су многи технички апарати и наставна средства. Школа је оплемењена цвећем. Све ово што је урађено ствара подстицајну климу за рад, како ученика тако и наставника.

❁ ***Какав је Ваш однос према ученицима? Шта им обично саветујете?***

Мој однос према ученицима је коректан, брижан и праведан. Желим да се у школи сви осећају безбедно, а подједнак нагласак стављам и на васпитање и на стицање знања. Ученици ми се увек могу обратити по свим питањима, за њих је моја канцеларија увек отворена. Најбоље ученике награђујемо и похваљујемо. На крају школске године организујемо приредбу у њихову част. Ученици ове школе су заиста добри. Велики број ученика је вредан и радан. Већина ученика је лепо васпитана. У то сам се лично више пута уверио, како у школи, тако и ван школе. Али, има и појединаца који стварају проблеме. На сву срећу они су у мањини. Немају подршку других, што је веома добро. Са њима треба много више стрпљења и они су ми чешћи гости у канцеларији.

Ђацима саветујем да буду пре свега добри људи, поштени, да поштују једни друге, да буду добри другари.Важно је да буду добри ученици и да наставе традицију успешности ученика наше школе, да улажу у знање и да раде на себи, да живе здрав живот.

❁ ***Који су приоритети школе у њеном даљем раду?***

Настојим да наша школа постане савремена и модерна у коју ће ученици радо долазити, где ће поред учења бити и доста забаве (игранки, спорта и других активности).

У Школи треба изменити стари намештај и подове. Осветлити новим светиљкама учионице и ходнике. Опремити новим рачунарима информатички и друге кабинете. Купити нова наставна средства за све предмете. Поставити климе у учионицама у којима је потребна. Комплетно окречити школу и фасаду. Стално радити на маркетингу школе. Пратити савремена кретања у области васпитања и образовања, с циљем да се ученицима олакша учење и школа учини занимљивом. Школа треба да буде место у које ће ученици радо долазити.

Колектив ОШ „Ђура Даничић“

ПРЕГЛЕД УСПЕХА НАШИХ УЧЕНИКА ЗА ПОСЛЕДЊИХ 5 ГОДИНА

Школска година	Број ученика	Број одељења	Број одељења млађих разреда	Број одељења старијих разреда	Број одличних	Број врло добрих	Број добрих	Број довољних	Број ученика који понављају разред
2004/05.	972	40	20	20	397	245	151	27	5
2005/06.	977	40	20	20	454	248	128	22	1
2006/07.	955	40	20	20	442	265	129	6	4
2007/08.	957	40	20	20	416	271	124	2	5
2008/09.	924	39	19	20	375	275	123	9	1

Податке обрадила педагог Драгана Спасојевић

РЕЗУЛТАТИ СА ПРОШЛОГОДИШЊЕГ КВАЛИФИКАЦИОНОГ ИСПИТА ЗА УПИС У СРЕДЊЕ ШКОЛЕ

Ученици који су 2008/2009. школске године полагали квалификациони испит за средњу школу, после положеног испита попуњавали су листу од 20 жељених школа.

Највише ученика уписало је школу коју је навело као своју прву жељу (62% ученика). Остали подаци о редном броју уписане жељене школе налазе се у табели.

Редни број жеље при упису школе	Број ученика	%
1. жеља	69	61,61
2. жеља	12	10,71
3. жеља	12	10,71
4. жеља	12	10,71
5. жеља	2	1,79
6-20. жеља	5	4,46
Укупно	112	

Према статистичким подацима највише ученика уписало је гимназије, и то највише Осму Гимназију (14 ученика), затим Четрнаесту Гимназију (7 ученика), Дванаесту Гимназију (6 ученика), Спортску гимназију (5 ученика). Велико интересовање било је и за све електротехничке школе, економске и медицинске.

Фотографије ученика генерације

Душан Станковић
VIII-1, 2000/01. год.

Кристина Дмитровић
VIII-3, 2001/02. год.

Елеонора Креачић
VIII-1, 2002/03. год.

Ана Анастасијевић
VIII-3, 2003/04. год.

Филип Љубинковић
VIII-1, 2004/05. год.

Милош Јовановић
VIII-5, 1999/00. год.

Бранко Ђурђевић
VIII-1, 2008/09. год.

Душан Чалија
VIII-5, 2005/06. год.

Јелена Вујовић
VIII-2, 2006/07. год.

Милена Анђић
VIII-2, 2007/08. год.

Освојена места на општинским такмичењима у школској 2009/2010. години

Рб	Предмет	Ученик	Одељење	Освојено место	Наставник
1.	ХЕМИЈА	Милица Вујовић	7-2	2.	Вера Стојисављевић
2.	ХЕМИЈА	Теодора Томић	7-2	3.	Вера Стојисављевић
3.	ЕНГЛЕСКИ ЈЕЗИК	Никола Анђић	8-2	1.	Весна Петровић
4.	ЕНГЛЕСКИ ЈЕЗИК	Матија Копривица	8-5	2.	Тања Чаревић
5.	ЕНГЛЕСКИ ЈЕЗИК	Јована Милосављевић	8-1	2.	Весна Петровић
6.	СРПСКИ ЈЕЗИК	Ана Станковић	5-4	2.	Светлана Миленовић
7.	СРПСКИ ЈЕЗИК	Наталија Миљевић	5-4	3.	Светлана Миленовић
8.	СРПСКИ ЈЕЗИК	Михаило Коцић	5-4	3.	Светлана Миленовић
9.	СРПСКИ ЈЕЗИК	Емилија Каралејић	8-5	3.	Светлана Миленовић
10.	СРПСКИ ЈЕЗИК	Катарина Васић	5-1	3.	Данијела Костић
11.	ЕНГЛЕСКИ ЈЕЗИК	Вукашин Павићевић	8-2	2.	Весна Петровић
12.	БИОЛОГИЈА	Катарина Васић	8-5	1.	Ивана Јанков
13.	БИОЛОГИЈА	Емилија Каралејић	8-5	2.	Ивана Јанков
14.	БИОЛОГИЈА	Јована Перуничић	8-4	2.	Ивана Јанков
15.	БИОЛОГИЈА	Филип Филиповски	8-3	2.	Ивана Јанков
16.	БИОЛОГИЈА	Нина Марјановић	8-4	3.	Ивана Јанков
17.	БИОЛОГИЈА	Вујовић Милица	7--2	2.	Бранка Милојковић
18.	БИОЛОГИЈА	Татјана Токовић	7-5	3.	Ивана Јанков
19.	БИОЛОГИЈА	Милица Рмуш	7-5	3.	Ивана Јанков
20.	ИСТОРИЈА	Александар Миковић	5-5	2.	Светлана Петровић

21.	ИСТОРИЈА	Петар Јосиповић	6-3	2.	Светлана Петровић
22.	ИСТОРИЈА	Јован Поповић	5-3	2.	Боривој Паун
23.	ИСТОРИЈА	Александар Николић	8-2	3.	Боривој Паун
24.	ФИЗИКА	Андреа Кастратовић	6-4	3.	Ирена И. Каличанин
25.	ФИЗИКА	Дарко Бараћ	6-3	3.	Ирена И. Каличанин
26.	ФИЗИКА	Милица Вујовић	7-2	3.	Ирена И. Каличанин
27.	ФИЗИКА	Михаило Гајић	8-4	3.	Ирена И. Каличанин
28.	МАТЕМАТИКА	Ања Стевовић	3-3	1.	Боба Цветиновић
29.	МАТЕМАТИКА	Андреј Милановић	3-3	1.	Боба Цветиновић
30.	МАТЕМАТИКА	Никола Маринковић	3-4	1.	Јованка Црнобрња
31.	МАТЕМАТИКА	Емилија Ђукановић	3-5	1.	Снежана Матић
32.	МАТЕМАТИКА	Маја Илић	5-3	3.	Радојевић Милица
33.	МАТЕМАТИКА	Катарина Васић	5-1	3.	Петровић Јелена
34.	МАТЕМАТИКА	Јован Поповић	5-3	3.	Радојевић Милица
35.	ИНФОРМАТИКА	Страхиња Родић	7-5	3.	Петровић Јелена
36.	ЈАВНИ ЧАС ЦРТАЊА И СЛИКАЊА	Анђела Кастратовић	6-4	2.	Софија Љубинковић
37.	ЈАВНИ ЧАС ЦРТАЊА И СЛИКАЊА	Андреа Кастратовић	6-4	2.	Софија Љубинковић
38.	ЈАВНИ ЧАС ЦРТАЊА И СЛИКАЊА	Невена Живковић	6-4	2.	Софија Љубинковић
39.	ЈАВНИ ЧАС ЦРТАЊА И СЛИКАЊА	Николина Тојагић	6-4	2.	Софија Љубинковић
40.	ЈАВНИ ЧАС ЦРТАЊА И СЛИКАЊА	Татјана Токовић	7-5	2.	Софија Љубинковић

Напомињемо да су ово освојене награде на такмичењима до 13.3.2010. године, али такмичења се настављају и мислимо да ћемо освојити још доста награда

Рукомет 2009/10. године девојчице V/VI
Прво место на градском и општинском такмичењу:

Мина Петровић VI/1
Адријана Радовић VI/1
Јелена Бошковић VI/1
Ена Радојичић VI/1
Марија Бјелица VI/1
Ана Шћепуловић VI/1
Сташа Копривица VI/1
Тамара Мијатовић V/1
Катарина Божић V/1
Тијана Цветковић V/1
Вања Стефановић V/1
Дуња Исић V/3

Кошарка 2009/10. године девојчице VII/VIII
Треће место на општинком такмичењу:

Биљана Спасић VII/2
Наташа Атанасковић VII/2
Кристина Бајовић VII/3
Невена Васиљевић VII/3
Марија Милуновић VII/5
Александра Андонов VI/4

Рукомет 2009/10. године девојчице VII/VIII
Друго место на општинском такмичењу:

Александра Атанасковић VIII/2
Наташа Атанасковић VII/2
Биљана Спасић VII/2
Јелена Станојловић VII/2
Марија Милуновић VII/5
Јелена Бошковић VI/1
Мина Петровић VI/1
Адријана Радовић VI/1

Рукомет 2009/10. године дечаци V/VI
Друго место на општинском такмичењу:

Алекса Пејић VI/2
Нинко Аранђеловић VI/2
Дарко Бараћ VI/3
Александар Андрић V/1
Никола Станојловић V/1
Марко Милосављевић V/3
Никола Тимотијевић V/3
Бојан Станисављевић V/3
Алекса Батковић V/3
Филип Обрадовић V/3

2. место на општинском такмичењу из прве помоћи:

Марко Пауновић VIII/3
Сања Михајловић VIII/3
Катарина Божовић VIII/4
Јована Перуничић VIII/4
Бојана Младеновић VIII/5
Емилија Каралејић VIII/5

Одбојка 2009/2010. године девојчице VII/VIII
Прво место на општинском такмичењу, друго место на градском такмичењу, треће место на међуопштинском такмичењу у Зрењанину:

Ивана Ивановић VIII/3
Александра Атанасковић VIII/2
Марија Бојић VIII/2
Милена Бјелица VIII/2
Катарина Васић VIII/5
Јелена Пушкаревић VII/1
Наташа Атанасковић VII/1
Милица Рмуш VII/5
Марија Бјелица VI/1

Одбојка 2009/2010. године дечаци VII/VIII
Прво место на општинском такмичењу:

Милош Арсеновски VII/2
Драган Лазић VIII/5
Сава Костић VIII/5
Никола Станковић VIII/5
Марко Јуришић VIII/3
Марко Милошевић VIII/1
Алекса Вуловић VIII/1
Страхиња Тонић VII/3
Стефан Бердић VII/5
Марко Ивановић VI/5

Мој омиљени предео на свету

Свет је огроман, а ипак мали за нас људе, који га уништавамо. Наша кривица, ми ћемо испаштати када дође 2012. год.Када наступи смак света и када сви ми који поседујемо фејсбук профиле, будемо уништени. То су речи надалеко познатог тарота из Републике Српске. Тамо проводим најлепше дане свог детињства, и знам да, када бих тамо рекла „надалеко познат тарот из Босне", вероватно би ме проклео и ово би био последњи састав који сам написала. Тамошњи људи себе називају бошњачким Србима и обожавају нас. Зато се тамо осећам сигурно и знам да ми нико неће наудити.

Бањалука, миран градић, мањи од пола Београда, место је које је моја бака одабрала за живот, али за мене та иста Бањалука представља рај на земљи. Све је то због једне ливаде, центра свих дешавања нашег друштва. Ту се и свађамо и миримо, и смејемо и плачемо. Све то заједно са нама проживљава разгранато, високо дрво, које баца сену дуж средњег дела ливаде и ствара нам хлад. Дрво које спокојно стоји на густој зеленкастој травици. То је наше дрво, сведок нашег пријатељства, и свих генерација које су се смењивале. То дрво је симбол нашег друштва, мајка нашег друштва. Без њега неће бити исто, а знамо да ће једног дана, уместо те танане травице, ту ницати зграде. Због тога том дрвету пружамо љубав и пажњу, како би бујало и како би постало неуништиво. На њега ће нас увек сећати наш плакат: на њему је то исто дрво, а на свакој грани по члан нашег друштва, и надамо се да нам успомене никад неће требати. Када год додирнем то дрво, сећања се врате; дрво ми прича своју причу. Још од онда када смо са луткама долазиле, простирале ћебад и, седећи на њима, играле се, на све до сада, када се винемо на врх стабла, па постматрамо ту богату природу и поверавамо једна другој тајне; дрво би слушало док бисмо се ишчуђавале пензионерима,који само што нису сурфовали низ литицу, право у Врбас. Када смо биле млађе, тамо смо се купале и, намазане глином, изигравале Индијанце. Сада је Врбас набујао, бржи је и опаснији. Причајући ми причу, дошао је до најдирљивије успомене. Оживела су сећања на наше псиће и мачкице. Ми бисмо покупили са улице кученце и маце и чували их. У почетку, ја бих се бојала, али када би се умиљати поглед усадио у срце, тај страх би нестао. Памтим када нам је жена пришла и рекла да , ако се не стишамо и не склонимо мачку, бациће је у Врбас. Мачка није хтела ићи, навикла је ту, а сутрадан је није било. Једине животиње које би остале на ливади, биле су змије. Највше их је било у Рају. Тако ми деца називамо напуштену и обраслу шљивама викендицу на мањем делу ливаде.Није нас било страх змија.Важно је да се ми засладимо шљивама. Продавница у близини је користила само да организујемо пикнике, да можемо да купимо сокове. Ево како би тај дан изгледао.

Ујутру, чим бисмо виделе прво дете на улици, састале бисмо се на ливади, у Рају бисмо шљивама употпуниле недовршен доручак, затим бисмо од раја отишле до психијатрије, продужиле уз Врбас и опет бисмо биле на ливади. Е,тада почиње забава. Играле бисмо се разних друштвених игара,од карата до монопола,пијуцкале бисмо сокове и трачариле, а одмах потом смо кометарисале наслове везане за јавне личности из мноштва часописа. Слушале бисмо музику, сликале бисмо или снимале спотове; навече следује добра партија „жмурки"(како би оне то рекле). Уморне и пуног стомака, насадиле бисмо се на дрво и ћутале; из дрвета као да је избијао топли поветарац, који би нам мрсио косе. Свилено лишће би нас покривало и грејало. Оданде смо све виделе, на улици никог није било;прелазиле бисмо погледом једна другој преко лица, све смо се смејуљиле, фасцинирао нас је одраз месеца у Врбасу, који је реку учинио сребрном, а звезде, које су свтлуцале изнад нас, остављале су златне пегице на ноћном небу.

Рај није на крају света, увек је близу,ближе него што мислимо да је; када нађеш то место,знаћеш да је оно чекало само тебе.

Ученица:Марија Ненадовић, разред:VI-1

ПЕСНИК И МОРЕ

1. Сва беспућа твоја,
Саткана у бескрајном низу плаветнила
И песма твојих таласа, што лагано миле
Твоје столетне , тако поверљиве и миле.

Волим те,о море,
Волим те твоје
Успаванке, пенушаве вале,
Чије се гриве запенушане
Мрсе, дижу у небо,
Скидају и задњу капљицу ветровог даха,
сежу својим мокрим прстима
до сунчевог пута
и месечног сребрног праха.

2. Волим те , о море!
Волим твоје рујне зоре
Утопљене у мирној, уснулој пучини зоре.
Одевене у људске страсти,
Мржње и љубави, што их носи, у свом
крилу, нови дан,
Што их испредају, на свом коначном
Крају, ноћ и тама,
Што их препушта руци судбине
И најтајнији и најскривенији сан.

3. Волим те,о море!
Твоје жале, што миле по
Нечујним годинама
Увлаче се у поре камења,
У душу стрминама, остављају
Своје трагове, као дрвене записе,
На жућевитим, мрким стенама.

4.Волим те, о море!
Твоје поносне, прекрасне дубине
Златног сјаја
Твоју песму, док ветар ти нечујно
Милује морско лице,
Лице усунулог плаветнила,
Твоју песму без краја,
Тако далеку, коју песник
Чује, док крај ноћних ногу ти седи,
О море!

5.Волим те,о море!
Твоје буре и шумове,
Што у себи рађа и умире,
Волим све твоје бескрајe,
Твоја лутања од обале до обале
Твоје галебове, са криком
Потонулих бродова
Негде у праскозорју твојих дубина.

6.Твоја душа, душа је песника,
Испуњена златним нитима
Далеких тонова,
Које препознајемо сами ми,
Које ослушкујемо сами ми,
Које у зеницама ока
И искри дубине само ми:
Ја - песник, даљина мојих слуњи и
МОРЕ -ТИ.

Јелена Лазић VI-5

КАКО СУ НАСТАЛИ МУЊА И ГРОМ

Пре много година, када је наша планета настала, била је само једна камена лопта. Мајка природа је одлучила да то промени. Створила је плава мора, зелене шуме и равнице посуте шареним цвећем, планине прекривене снегом, речице, поточиће, сунце да греје њену децу, а кишу да их освежава и храни. Створила је разне животиње, различитих величина, особина и намера. Када је мајка природа створила биљке и животиње, приметила је да јој нешто недостаје, па је створила човека.

Мајка је пустила своју децу да живе слободно.Али понекад се наљути на њих и почне да виче. Вика мајке природе добила је име гром.Чак некад, кад је много љута,као и свака мајка, зна да удари и тако настане муња.

Марија Бјелица VI-1

РАСТКОВ ОПРОШТАЈ

Увек када лице Светог Саве гледам
мислима о њему ја се тада предам:
јер једна се песма много мени свиде,
како млади Растко у манастир иде.

Волео је Растко родитеље своје,
ал` не даде да му судбину искроје;
ни владар ни ратник не хтеде да буде,
већ оде у цркву, међ` свештене људе.

Оде млади Растко, истина је права:
попи свете воде и постаде Сава.

Ксенија Миљевић 3-2

Тијана Јовић VI-3

РАСТКОВ ОПРОШТАЈ

С великим болом у срцу своме
остављам писмо оцу моме;
и моја мати, та драга мати,
вечерас почеће за мном да пати...
А моја браћа – к`о да им је стало:
само би дукате и сребрне лаће!
Али сво то злато, гујом отровано,
увек нову жртву чека да пронађе...
Како да им кажем...?

Тешко ми пада, да мајчино срце у ситне
делиће...
Душа ми пуца, нећу да лажем!
Очев понос ипак сутра згужван биће...
Тек једно перо и мастила мало
и хартија бела, што уз мене дише,
то је све што им је од Растка остало;
То, и пар речи, и ништа више...

Емилија Каралејић 8-5

ЈУЧЕ

Јуче си био песма у мојој машти,
Јуче си био бисер у јутарњој роси,
Јуче си био ветар у мојој коси.
Јуче си био осмех на мојим уснама,
Јуче си био славуј у мојим песмама.
Јуче си био радост на моме лицу,
А данас, данас си пепео у мом срцу.

Милица Вујовић VII/2

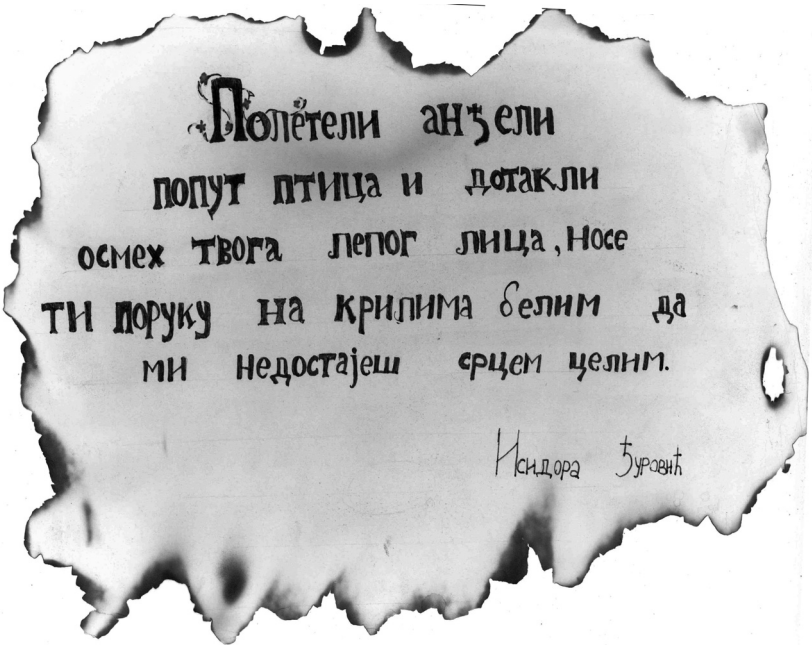

Дела најбоље говоре

Невена Живковић VI-4

Никола Гвозденовић III-5

Поводом Савиндана ученици су писали радове на тему Растков опроштај.

Најбоље радове написали су:

Горан Симић 4-5, Емилија Каралејић 8-5, Милена Пековић 8-1 (1. место), Светислав Недељков 5-1, Ксенија Миљевић 3-2 (2. место), Наталија Миљевић 5-4, Теодора Радивојевић 7-2, Марија Анђелковић 3-5 (3. место)

наши предшколци

Тијана Петровић VI-3

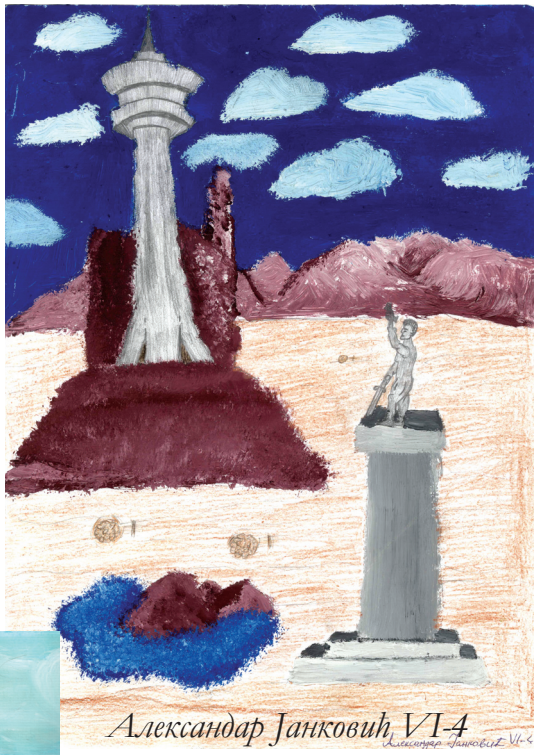

Александар Јанковић VI-4

Софија Машовић VII-3

Александар Јанковић V-4

Јована Борковић V-4

Софија Машовић VII-3

Филип Ћировић V-1

НАШИ ПРВАЦИ - ДАН БАКА

У октобру 2009. године је обележен међународни дан старијих лица и ево, како су то обележили ученици I-1, I-2 и I-3 разреда са својим учитељицама Зором Стојић, Јадранком Бобић и Живанком Стојановић.

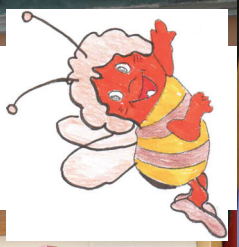

ПРЕТЕЧА УНИФОРМИ

Првог дана школске године наши ђаци прваци добили су на поклон мајице са логом школе. Жеља нам је да код наших ђака првака од самог почетка развијемо свест о припадности школи, да је заволе као што и школа воли њих. Тиме смо хтели уједно да их као најмлађе одвојимо од старијих ученика. Прваци су их радо понели што нам је знак да размишљамо и о увођењу униформи за наше ученике.

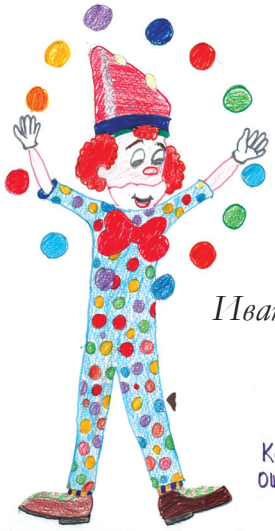

Ивана Костић I-1

Иван Марјановић I-2

Иван Марјановић I-2

Лука Димитријевић I-3

Јована Ђорђевић I-1

Немања Крстић I-1

Миљана Крстовић I-3

Шта ће ми највише недостајати из ове школе?

Анкета је урађена са ученицима 8. разреда.

Другови и другарице

Директор

Сала за физичко

Мирис школе

Наставници

Теткице

Духовити часови

Јурњава по ходницима

Двориште

Часови физичког

Клупица на крају ходника

Екскурзија

Љубавне враголије

Мој разредни Ненад и његово тражење пара и оправдања

Недостајаће ми

Наставница Сандра Зувић

Дамир

Преписивање на контролним задацима

Кување у кабинету српског

Разговор о свему и свачему са наставницом српског

Пекара поред школе

Ма све!

Дошла је и ова последња година у основној школи; крај осмог разреда, крај авантура које смо за ових осам година доживели баш ту, у школи. Крај шалама, смеху, јурњави по ходницима и учионицама, причању на часовима... Али пре свега, крај нашег дружења.

Иако сам у одељење VIII-3 дошла у шестом разреду, имала сам осећај да их све познајем цео живот. На почетку ми је било тешко да се уклопим. Сви су ме посматрали на неки чудан начин и оговарали ме. Покушала сам да их боље упознам. Стекла сам нове пријатеље, који су увек били ту за мене. Са њима сам оговарала остале, делила тајне, причала о свему и свачему, излазила напоље, слушала музику... Били смо нераздвојни. Сви су ми постали драги и била сам пресрећна што сам у одељењу VIII-3. Свако је по нечему посебан. На пример Филип Филиповски зна одговор на свако питање, Данило Ашанин не затвара уста на часовима, Катарина Ковачевић је увек спремна да помогне у финансијским проблемима Јована Милошевић увек спремна за певање и причање на часу. Страхиња Нешић који слуша песму „Ај кен трансформ ја“ већ четири месеца непрекидно Ненад Недељковић, који воли да збија шале и не престаје чак ни кад добије батине, Вања Бакић увек спремна да направи збрку, Марко Јуришић обожава да пева на ликовном, Анђела Борић, дежурни помагач на контролним задацима, Никола Благојевић који стално збија шале, Сава Недељковић

који се и даље понаша као дете, Катарина Димитријевић, свађалица и девојчица у души, Сања Михајловић увек насмејана и воли да вришти Никола Јањић који пева само навијачке песме, Филип Станојевић ком никад није досадно, Ана Марија Ромина Матић и Ивана Бракус које ћуте и посматрају шта се дешава, Марко Пауновић који воли да зачикава, Небојша Пајчин и Марко Синђелић нераздвојни другови, Ивана Ивановић најбоља одбојкашица у одељењу, Марија Стојиљковић увек спремна да те саслуша и Ја, увек спремна на причу и свађање са наставницима ... Никад нам није досадно у школи. Певамо, причамо, играмо уз музику на малом одмору, седимо на клупици на крају ходника и гледамо ко пролази, све док не дође дежурни наставник и не отера нас...Чак и кад би неко био нерасположен брзо би живнуо,јер је атмосфера у одељењу увек весела... Због лошег понашања, често би поједине ученике као што су Никола Благојевић, Страхиња Нешић и Данило Ашанин,наставници слали код разредног. Они су се увек враћали са реченицом: „Извините,неће се поновити“. Сваки дан је занимљив.

За три месеца све престаје, растаћемо се, свако ће кренути својим путем, наћи ново друштво. Сви они не баш лепи догађаји ће временом избледети, а они најлепши и најбољи остаће у нашим мислима у нади да их никада нећемо заборавити. Зато покушавамо да ово преостало време искористимо максимално. После неколико година, кад се сетимо неког догађаја из основне, схватићемо колико нам је било лепо, и пожелећемо да вратимо време уназад. Али то нећемо моћи. Иза свега тога остаће само сећање,сећање на одељење VIII-3 и Школу „Ђура Даничић“.

Магдалена Крстић VIII-3

УЧЕЊЕ - ЗАДОВОЉСТВО ИЛИ МУКА?

Три најчешћа питања и дилеме о учењу која деца постављају педагогу школе:

1. Како да организујем време за учење?

Већина ученика има најбоље намере, али им је потребна помоћ и свест о томе како да организују своје време, рад и учење. Они често сматрају да ће много урадити за мало времена које посвећују учењу. Важно је да имају објективну слику о томе како проводе време и да добро организују своје обавезе. Такође, ученици су скони да постављају превише опште или прешироке циљеве у односу на своје школовање и успех, уместо да се усредсреде на конкретне, остварљиве начине побољшања свог рада. Ако си ученик и имаш проблем нпр. да се концентришеш, остављаш све за последњи тренутак, одлажеш учење, не завршаваш започето, учиш напамет, умориш се брзо ...и сл – време је да урадиш следеће:

Одреди своје приоритете. Направи списак задатака и издвој хитне, важне и оне који могу да сачекају.
Јасно постави ЦИЉ – да стекнеш радне навике и постигнеш успех у учењу.
Направи дневни и недељни план рада и придржавај се.
Увече испланирај свој сутрашњи рад.
Постави конкретне, јасне и реалне циљеве и рокове. То ће ти улити самопоуздање и усмерити твој рад.
Ради увек **НА ИСТОМ МЕСТУ И У ИСТО ВРЕМЕ**, тако ћеш формирати **РАДНЕ НАВИКЕ**. Оне ће ти омогућити више квалитетног слободног времена и бољи успех у школи.
Учи сваки дан - прво тешко, па лако градиво; учи различите, а не сличне предмете један за другим (да не дође до „бркања“).
Ради марљиво и прави паузе између учења два градива.
Не прави паузе током првог сата учења. Загревање је важно, како за спорт, тако и за ефикасно учење. Иначе се враћаш на стартну позицију.
Увек прво добро утврди старо, па онда пређи на усвајање новог градива.
Учи на миру, без прекидања, телефона, компјутера, ТВ-а....
Направи добар баланс рада, одмора и сна.
Уложи напор, труд и посвети време учењу и успех ће доћи.
Размисли, зашто се каже и шта значи: **ДОБРО ЈЕ УЧИТИ, ЈОШ БОЉЕ НАУЧИТИ!**

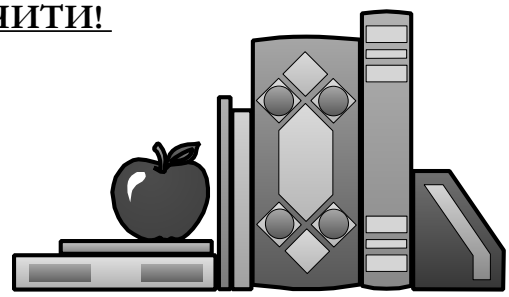

2. Шта све подразумева добар план учења?

План учења укључује одговоре на питања: Где учиш? Када учиш? Шта учиш? Којим редоследом учиш?

Окружење у коме се учи може знатно утицати на резултате учења. Запамти:
Учење треба увек да се одвија за столом. Тако се одржава будност која је неопходна за добру концентрацију. Учење у фотељи или кревету је угодно , али није ефикасно.
Стални радни простор мора да је “миран”, добро осветљен, проветрен, да постоји радна атмосфера (без часописа, игрица, телефона ....).
За учење треба да будеш одморан и спреман. Истраживања показују да је код већине ученика најефикасније учење пре подне од 8,00 – 11,00, а по подне од 16,00 – 19,00.
ВАЖНО је да учиш ново градиво истог дана тј. одмах након што је испредавано, јер је заборављање најбрже на почетку. Велики део новог градива, брзо ће бити заборављен, а требаће ти више времена и труда за учење након неколико дана.
Учење треба да буде распоређено у времену. Ако учиш „кампањски“, могуће је да се збуниш, да мешаш градиво ...
Придржавај се плана учења и правилно га користите. Не избегавај планиране активности и не одустај.
Испуњен план позитивно утиче на твоју мотивацију. Награди себе нечим што волиш да радиш.
Почни са умереним плановима, које можеш да испуниш.
Касније повећавај количину градива коју желиш да научиш
за одређено време.
Навике које сада стекнеш пратиће те кроз цео живот.

3. Како да учим?

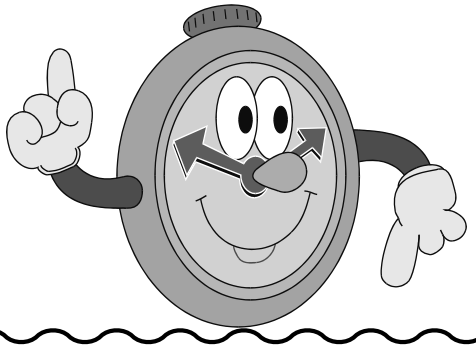

1. фаза – Почетни преглед лекције: прочитај садржај поглавља, предговор, наслове, подnаслове, погледај табеле, графиконе, резиме ...

2. фаза – Понављање неколико лекција уназад: подсети се чињеница које су повезане са новом лекцијом; постављај питања у вези са лекцијом. Усмери пажњу на оно што је битно.

3. фаза – Проучавање лекције у целини: читај са разумевањем док не схватиш смисао и повежи то што читаш са оним што већ знаш.

4. фаза - Читање лекције по деловима, прављење скице или резимеа. Тако ћеш издвојити суштину од детаља и градиво моћи успешно да поновиш.

5. фаза – Преслишавање: први део лекције, па други , па први и други заједно ... све до краја лекције тако повезујеш. Препричавање ти помаже да откријеш „празнине“ у свом знању и боље организујеш чињенице.

6. фаза – Провера и обнављање лекције и поглавља: БЕЗ ГЛЕДАЊА провери своје познавање лекције, колико си овладао кључним појмовима и идејама.

Вежба:

Замисли да се приближава крај школске године.
Биће пуно испитивања и писмених провера знања.
Знаш да треба да учиш и поправиш оцене.
Направи списак предмета и за сваки предмет дај себи оцену коју мислиш да би добио када би данас одговарао или радио тест.
Сада процени колико би времена требало да одвојиш за учење сваког предмета како би добио добру оцену.
Колико времена имаш? Колико оцена треба да поправиш?
Како проводиш време?
Које обавезе имаш, а који су ти приоритети?
Размисли о овим питањима.
Ако сам не нађеш одговоре – потражи помоћ.

Ако ти се некада десило да мислиш да добро знаш лекцију, а не можеш да се сетиш када те наставник пита, не можеш да повежеш чињенице – то значи да је градиво савладано само до степена *ПРЕПОЗНАВАЊА*. Зато је важно, да без гледања, у књигу или белешке, поновиш лекцију у целини.

ВАЖНО ЈЕ:

- **Поновити проверу градива – после неколико дана након обнављања.**
- **Почети са провером и обнављањем градива на време**

ЗАПАМТИ:

- **Понављање је мајка учења!**

УЖИВАЈТЕ У УЧЕЊУ И СТИЦАЊУ ЗНАЊА! Срећно!

Педагог: Драгана Спасојевић

МАЛИ РЕЧНИК ПСИХОЛОШКИХ ПОЈМОВА

Приредила Милка Богић, психолог

Као школски психолог са дугогодишњим искуством, размишљала сам о најпогоднијем начину на који бих ученике могла упознати са основним терминима психологије која је, у времену у којем живимо, заиста незаобилазна и присутна у свим сегментима друштвеног живота. Избором термина желела сам да одговорим на потребе ученика за психолошким сазнањима, али и да појасним основе психолошке праксе у школи. Циљ овог мини речника је да психолошки термини буду препознати као основа за остварење боље комуникације међу ученицима и разумевање психологије као примењене науке.

Психолог

Психолог је особа која је професионално оспособљена да се бави научном и примењеном психологијом у складу са савременим критеријумима.

Обука психолога врши се на универзитетским студијама, траје 4 године и у развијеним срединама предвиђа специјализацију, прво на студијама по смеровима, а касније кроз течајеве и праксу.

Рад психолога се одвија делимично у наставно-научним установама, али већина психолога ради у областима примењене психологије, као што је нпр. школска психологија.

Другарство

Другарство представља међуљудски однос са међусобном идентификацијом личности и интереса. Јавља се још на узрасту основне школе и на том узрасту другарство је праћено емоционалним односом, а његов евентуални груби прекид може да створи емоционалну трауму.

У време пубертета другарство добија „исповедни“ карактер, знатно помаже да се преброде евентуалне пубертетске кризе.

Мали број другарстава преживљава тај период, нарочито на каснијим, одраслим узрастима, када се склапају нова другарства која попримају карактер пријатељства, са мање идентификације личности и интереса.

Група

Група је скуп појединаца који се понашају мање или више на заједнички начин. Да би се група образовала, мора постојати пре свега мотивисаност потенцијалних чланова да јој се придруже.

Мотивација може бити позитивна (да би се остварили неки циљеви), или негативна као вид одбране од других, или активности против других.

Осећање колективног идентитета млађа особа стиче у доба адолесценције када су за њу вршњаци битна референтна група.

Уколико појединац није у стању да оствари потребу за властитим идентитетом он ће, одричући се своје посебности, усвајати идентитет групе (своје државе, народа, верске заједнице, фудбалског клуба...).

Емоционална интелигенција

Емоционалну интелигенцију чине различите способности, особине или вештине, као нпр. способност самомотивације и истрајности упркос потешкоћама и фрустрацијама; способност да обуздамо импулсивност и одгодимо тренутак примања награде; способност да управљамо својим расположењима и задржимо способност размишљања упркос узрујаности; саосећајност; надање; слагање с другим људима; добро познавање и управљање властитим осећајима; способност да препознамо и адекватно реагујемо на осећања других.

Поштовање различитости

Важан аспект стварања мирољубиве атмосфере у школи је успостављање окружења у којем ученици препознају и цене оно што им је заједничко, а ипак поштују разлике. Удружују се на основу онога што им је заједничко, а напредују прихватајући различитости. на основу онога по чему се разликују. Са све већом глобализацијом неизбежно је да ће многа данашња деца у будућности имати конаткте и пословне односе са људима другачијег културног порекла. Важно је да се млади у раним годинама припреме за овакве будуће сусрете.

Љубав

Љубав представља осећање привржености према некоме или нечему. То је најпозитивнија емоција која у себи не садржи ни трунку агресивности.

По интезитету може да се креће од благих симпатија до слепих страсти,али неки сматрају да се у љубави не може разматрати интезитет јер је она увек специфична.

Преовлађује мишљење да је инстинктивног порекла и да се затим трансформише у поједине модалитете, делимично и под утицајем процеса учења.

Пубертет

Пубертет је доба дефинитивног одвајања од детињства и доба полног сазревања. Код девојчица он почиње у просеку око 10-12 године, док код дечака почиње нешто касније, око 12-14 године. Испољава се као својеврсни негативизам према старијима, посебно родитељима. Појављује се осећај несигурности и повлачења у себе, а касније прелази у екстроверзију са тежњом дружења са вршњацима и супротним полом. Има функцију припрема за улоге одраслих особа и полне улоге.

Криза идентитета

Криза идентитета представља психичко стање које се јавља у прекретном периоду младих у којем доминирају проблеми и тешкоће у обликовању и одржавању властитог идентитета. На сваком ступњу развоја идентитета долази до извесних тешкоћа и пролазних неуспеха у формирању стабилног идентитета.

Нови стадијум увек је изазов и потенцијална криза која се појављује услед радикалне промене перспективе. Млад човек наилази на многе тешкоће при преласку из детињства у зрело доба. Он је несигуран у свој полни идентитет, социјални статус, своје вредности у очима других...Адолесценти су присиљени да доносе често важне и судбоносне одлуке које се тичу избора позива, партнера, групе којој ће припадати ... а да при том нису интелектуално и емоционално довољно спремни да то одговорно учине. Услед тога млада особа у адолесценцији развија амбивалентне ставове љубав-мржња, идеализам-материјализам, побуна-покоравање... Тако бројни важни, а нерешени конфликти обележавају формирање његовог личног идентитета што све доводи до конфузије идентитета.

Хумор

Хумор (лат. течност у телу која је по схватањима античке медицине одређивала темперамент) је ситуација која изазива смех.

Данас се сматра обухватним термином који обухвата шалу, виц, досетку, сатиру као и комично.

Одсуство хумора представља један од најозбиљнијих знакова тешког психолошког стања у коме се налази средина.

Најотвореније је онај психолошки или друштвени систем који је у стању да развија хумор и на сопствени рачун.

Мотивација

Мотивација је кретање ка вишим циљевима. Важан део мотивације је нада - имати циљ, предузимати мале, изводиве кораке потребне за достизање тог циља и поседовање одушевљења или истрајности да се следе. Они који су постизали виши резултат "у нади" имају бољи успех на крају године. Ученици могу да се подучавају нади, оптимизму и мотивацији за учење. Многе породице то и чине на свој начин - подучавају децу малим корацима како да поставе циљеве, како да истрају, како да раде за бољи успех, како да постигну самоостварење у животу.

Личност

Личност представља скуп свих психолошких обележја која дају одређену целину важећи само за одређеног појединца и изузетну у односу на све друге. У те особине спадају вредности и њихови структурални односи у оквиру менталног функционисања, начина веровања, интелектуалне способности, мотиви, емоције, циљеви и намере појединаца, као и начини понашања, те посебно специфични аспекти образаца извођења операција, укључујући и радне операције.

Толеранција

Толеранција је поштовање, прихватање и уважавање богатства различитости у културама, наше форме изражавања и начина да будемо људи. Она је заснована на знању, отворености, комуникацији и слободи мишљења, савести и уверењу. То значи прихватање чињенице да људска бића, природно различита у својим наступима, ситуацијама, говору, понашању и вредностима имају право да живе у миру и да буду какви јесу. Такође, то значи да се нечија виђења не намећу другима.Толеранција је хармонија у различитостима. То није само морална дужност, то је законит захтев. Толеранција, та врлина која мир може да учини могућим, доприноси мењању културе рата у културу мира.

Емпатија

Емпатија или саосећање, односи се на „читање" осећања других људи из тона гласа или израза лица, а не само из изговорених речи. Осетити како се неко други осећа темељна је људска способност, коју видимо већ код беба и мале деце. Коефицијент интелигенције (IQ) нема апсолутно ништа с емпатијом. Емпатија је кочница за људску окрутност. Код деце и младих који се насилнички понашају, евидентан је недостатак емпатије – саосећања.

СЕЋАЊА БИВШЕ УЧЕНИЦЕ ЛИДИЈЕ ИШИЋ
17. март 2010. Рим, Италија

Први контакти са ОШ „Ђура Даничић“ датирају још док сам ишла у обданиште, када ме је мама четвртком доводила на часове ликовног код наставнице Милице Ђурић.

Као првак уписана сам у ОШ „Ђура Даничић“ 1984. године и похађала је до краја 7. разреда. Осми разред сам завршила у ОШ „Бранислав Нушић“, па Једанаесту Београдску гимназију (где сам била вуковац и проглашена за ученика генерације). У гимназијском периоду похађала сам многе курсеве у Истраживачкој станици Петница и учествовала на разним такмичењима из математике и физике.

Дипломирала сам на Архитектонском факултету у Београду, 27.09.2003. године. За дипломски рад „Спортско-рекреативни центар“, добила сам прву награду на међународном конкурсу у Словенији, 27.01.2004.године, у организацији „Тримо-инжењеринг“ - а. На конкурсу су били учесници из 30 земаља.

По добијању стипендије италијанске Владе, магистрирала сам 26.09.2005. године на Универзитету у Болоњи.

Потом сам радила у Бриселу, две године, а од јануара 2008. године живим и радим у Риму, као архитекта-менаџер простора, при Уједињеним нацијама.

Чланица сам Менсе од 2001. године, говорим енглески, италијански и француски, а из немачког имам знање из основне школе. Удата сам за Италијана и заједно смо обишли многе земље и градове (Лисабон, Мадрид, Барселона, Париз, Праг, Франкфурт, Келн, Милано, Фиреца, Наполи, Сицилија, Бали, Тенерифе, Египат, Грчка, Тунис, Тајланд, Кувајт....)

Прва четири разреда у „Ђури“, била су ми најлепше и вероватно највреднније искуство у читавом школовању касније, нарочито по питању поимања другарства и односа према раду.

Учитељица Добрила Радоичић ми је остала у сећању као одличан педагог, дама и готово друга мама. Научила ме је хуманости и достојанству али и да треба бити амбициозно вредан и радознао.

У старијим разредима, волела сам математику, физику, енглески (код „Пере“), ликовно, физичко... Сећам се наставника „Зулета“ и његових речи: „И када си срећна и када си тужна, ти цртај, сликај“, па ја и сада, када имам времена прионем „послу“, са посебним задовољством. Редовно сам се бавила ритмичком гимнастиком од првог разреда, а речи „змај-жене“, Мире Даничић, да ходам увек исправљених леђа, уздигнуте главе и са осмехом, као да још увек чујем. По завршетку основне школе, по њеној препоруци, наставила сам да тренирам синхроно пливање на „Ташу“. То ми је било посебно задовољство, које је тарајало више од 10 година, тј. до завршетка факултета.

Велики избор ваннаставних активности у које је већина ученика била укључена, а из чега су следили многи одлични резултати, одувек је била карактеристика ове школе која ју је издвајала од осталих у граду. Нажалост нисам у контакту са вршњацима, а било би лепо…

СЕЋАЊА БИВШЕ УЧЕНИЦЕ ДР НАТАША АНЂЕЛКОВИЋ
Филаделфија, 29. јануар 2010.

Ја сам била ученица Основне школе „Ђура Даничић“ од 1976. до 1984. године. Матурирала сам као вуковац и ученик генерације. Моја сећања на школу, наставнике и другове трају и данас, иако већ одавно не живим у Београду. Оно што сам научила за првих осам година школовања је формирало основу свих мојих даљих успеха.

Рођена сам 1970. године у Мештровићевој улици, где моји родитељи живе и данас. Мој први учитељ је био Никола Голубовић. Ми смо му били последња генерација пред одлазак у пензију. Ја сам била један од ретких првака који нису ишли у обданиште, и нисам била навикнута на све што колектив деце доноси са собом. Он ме је научио да ни најбољи ђак не сме да седи на ловорикама, већ увек мора да се труди, чак и више од других.

У периоду од првог до четвртог разреда можда још дубљи утицај на моју будућност оставила је моја наставница немачког језика, Велинка Трешњић. Често сам ван школских часова ишла код ње кући на додатне часове, и много година касније, сваки пут кад бих прошла кроз Булевар Револуције и видела АВИС канцеларију изнад које је становала, сетила бих се ње и свега што ме је научила. Она је у мени усадила љубав према страним језицима. После немачког сам научила енглески, па француски, а то ми је касније отворило сва врата у свету и омогућило додатно образовање у Немачкој и Швајцарској и успешну каријеру у САД.

Од петог до осмог разреда сам била у одељењу Владанке Павловић, наставнице српског језика. Она ме је такође научила да увек морам да пружим свој максимум. Док ово пишем, и дан данас чујем њен глас. „Све речи које се завршавају на -ски, -чки или –шки, пишу се малим словом“. Понекад кад читам лоше написан чланак у новинама или на интернету питам се: „Па зар их то никада нико није научио?“

Од свих мојих наставника у „Ђури“ најтрајнији печат на моју личност и будућност је оставила наставница ликовног васпитања Јованка Динић. Њен ентузијазам и енергија су били невероватни. Ликовна секција, чији сам члан била годинама, била је пуна успешних и разноврсних активности. Иако никада нисам имала таленат за цртање, она је у мени открила смисао за таписерије, којима сам се активно бавила. Под њеним вођством наша школа је годинама учествовала на изузетно квалитетном такмичењу београдских основних школа у области историје уметности у организацији Народног музеја у Београду. Од петог до осмог разреда сам била капитен нашег тима који је редовно побеђивао на том престижном такмичењу. Осим успеха и престижа над другим школама, оно што је најважније је да смо током година проведених у Народном музеју сви ми постали љубитељи уметности за цео живот.

После основне школе завршила сам Једанаесту Београдску Гимназију „Руђер Бошковић“, а затим сам студирала биологију на Природно-математичком факултету Универзитета у Београду, где сам дипломирала 1992. године као студент

генерације са просечном оценом 9.92. По завршеном факултету наставила сам докторске студије из области молекуларне биологије на Универзитету у Базелу у Швајцарској. Докторат наука сам стекла 1997. године, и затим сам започела каријеру у научно-медицинском издаваштву. Данас радим за издавачку кућу „Елсевиер“, највећег светског издавача у области медицине, науке и технологије, као извршни издавач за медицинске науке. Скоро 13 година живим у Филаделфији са супругом и двоје деце. Син Марко има 6 година и иде у први разред Основне школе „Albert Greenfield“ у Филаделфији; ћерка Миа има 3 године. Трудим се да им усадим исте принципе које сам ја научила у „Ђури“ – увек пружите све од себе, и резултати ће доћи сами од себе.

СЕЋАЊА БИВШЕГ УЧЕНИКА ЗОРАНА ПЕКОВИЋА ИЗ КАНАДЕ
Део из писма

Основна школа „Ђура Даничић“
1973-1981.

Ово су ученици Основне школе „Ђура Даничић“ у београдском насељу Браћа Јерковић, генерација 1973-1981, одељење чија је наставница била Љубица Вујовић од првог до четвртог и Волга Радичевић, од петог до осмог разреда. Иако су расути по свету, они су и даље у контакту, размењују информације и договарају се о генерацијском окупљању у својој основној школи.

„Што се мог школовања тиче морам да кажем да нисам био бог зна какав ученик и често сам наилазио на проблеме у комуникацији са појединим професорима. Међутим, у мене су уложили много труда и љубави професорка ликовног Јованка и ОТП-а Градимир.

Усмерили су ме где треба, свако на свој начин. Јованка Динић ми је дала неколико књига које су ме окренуле у правцу уметности, тако да сам касније завршио примењене уметности где сам специјализовао илустрацију и уметничку штампу. Градимир Стојковић ме је усмерио у правцу цртаног филма (тада је била филмска секција у школи), па сам после факултета отишао у правцу 3Д анимираног филма за ТВ (рекламе, шпице итд...) и цртаног филма; учествовао сам на фестивалима и био награђиван.

Овде већ годинама радим као дизајнер и аниматор на серијама цртаног филма. Такође предајем на престижном колеџу анимираног филма у Торонту.

БИСЕРИ И ЛАПСУСИ

• Деца јашу жену.

• Нека се јаве одсутни. (наставник)

• Колико је сати? Нисам ти ја сатар!

• У, погодио си микроталасну! (климу)

• Имате 3 минута и 120с (наставник). Није него 5 минута (ученик)

• Ја бих могла да једем празан бурек без бурека са сиром. (уместо без јогурта)

• Зашто бре не отворите тај прозор кад је ходник. (уместо када је одмор)

• Пала ти ранац.

• Наставник: „Исуфи, како се презиваш?“

• Престаните више да једете те сокове.

• Коју математику имаш из оцене?

• Пљуни то из руке!

• Зид ми је преко целог ормара.

• Имате ненајављен контролни за петак.

• Ма каже се ТЕ САКАМ. Па нисам ти ја из Енглеске.

• Бранислав Нушић је скочио са Бранковог моста.

• Са пола центра има да нам дају го.

• Он ће да дође до ивице круга.

• Ко бре глупа глупост.

• Наставница музичког је рекла: „Ћутите и певајте“.

• Како се оно беше презива Тадић?

• Доситеј је написао Езопове басне.

Како се пише?

Актив српског језика

НИЈЕ	НЕГО	ОБЈАШЊЕЊЕ
ИЗВИНУО САМ СЕ!	ИЗВИНИО САМ СЕ!	Извинуо сам се значи пресавио сам се, а извинио значи упутити извињење.
ТРЕБАМ ДА УРАДИМ	ТРЕБА ДА УРАДИМ	Глагол требати је безличан. Постоје облици: ТРЕБА, ТРЕБАЛО БИ, ТРЕБАЛО ЈЕ.
КНЕЗ МИХАЈЛОВА УЛИЦА	КНЕЗ МИХАИЛОВА УЛИЦА	Кнез се звао Михаило
У ВЕЗИ ТОГА	У ВЕЗИ С ТИМ	
ОДЕЉЕНСКИ	ОДЕЉЕЊСКИ	Придев је изведен од именице одељење.
САОБРАЋАЈНА НЕСРЕЋА	САОБРАЋАЈНА НЕЗГОДА	
ШЕСТО	ШЕСТСТО	Исто као петсто, седамсто, осамсто...
ЧЕТРИСТО	ЧЕТИРИСТО	Реч је постала од четири и сто.
ПЕТСТОДВАДЕСЕТОСАМ	ПЕТСТО ДВАДЕСЕТ ОСАМ	Вишечлани бројеви се пишу одвојено
МИ БИ, МИ БИ СМО	МИ БИСМО	
КУЋИ САМ.	КОД КУЋЕ САМ.	

НАУЧИ ДА СВИРАШ

Нек' свуд љубав сја

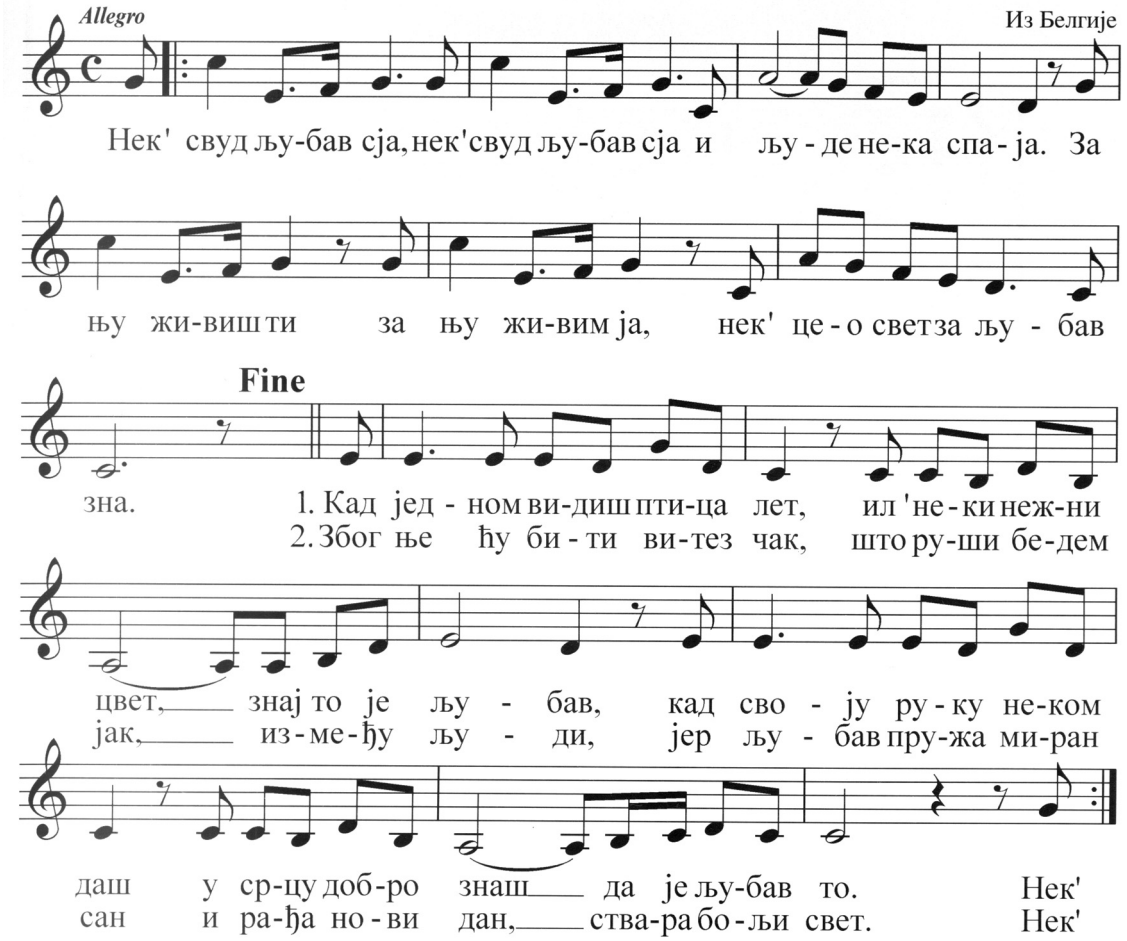

Припремила Драгана Ђурђевић

I Изборни предмет: Веронаука

ХАРИ ПОТЕР И / ИЛИ ГОСПОДАР ПРСТЕНОВА

Две бајке, две узбудљиве авантуре испричане снагом бескрајне маште. Обе претворене у филмска остварења која су доживела огроман успех. Иако може да нам се учини да су ове две бајке сличне и да говоре о сличним стварима, није тако. Када је зли чаробњак Валдемор убио родитеље Харија Потера, на челу тада још малог дечака Харија, појавио се знак у облику муње који је био доказ да је он "изабран" тј. да је "посебан". Недуго потом, Хари одлази у школу за чаробњаке и вештице у којој стиче разне вештине и знања из магије доступне само "посебнима". С друге стране, у причи постоје и обични људи који се не баве магијом, који нису ни способни за то, а називају се "нормалци". Они су приказани као глупи, досадни, примитивни и зли и уопште не наликују узбудљивим ликовима које Хари среће и упознаје у својој школи. Ово што смо до сада рекли је довољно да схватимо и поруку и поуку приче. Дакле, ако желите да промените свет око себе морате бити "посебни", "изабрани", морате научити посебне магијске вештине доступне само малом броју људи, које не могу савладати нити разумети обични људи "нормалци". Снагу зла можете победити само магијом тако што стичете све веће и веће магијске моћи. Ако идете у "обичну" школу где учите историју, математику, физику или географију, ако после тога идете на неки тренинг, ако помогнете родитељима у свакодневним пословима, судбина вам је запечаћена: ви сте обичан "нормалац" који ништа не може променити, који се мора препустити дешавањима јер и онако ништа не зависи од њега. Међутим, и у "Господару прстенова" постоје добри и зли чаробњаци и вилењаци, али у овој причи, као и у другим класичним бајкама, судбина света не зависи од њих нити од храбрих ратника, не зависи од магијске или војне моћи. Толкин судбину света ставља у руке створења, које не само да не познаје магијске моћи нити је величанствени ратник, већ је и растом незнатно – половину просечне висине људске врсте. Због тога их остала створења, људи и вилењаци и називају

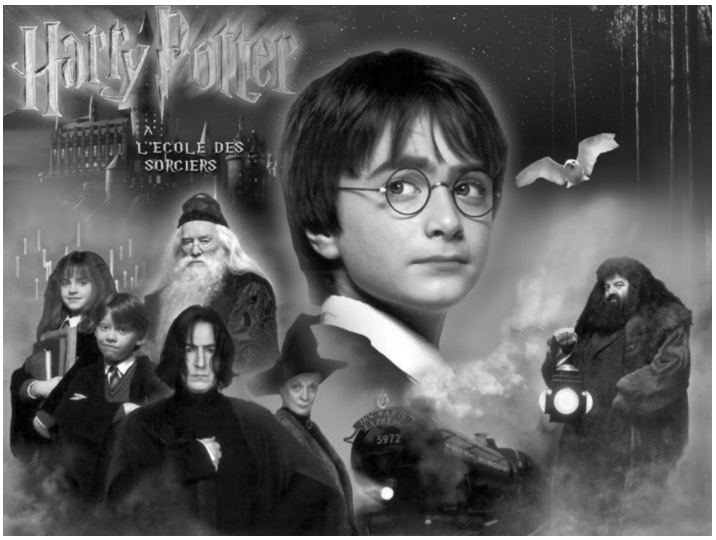

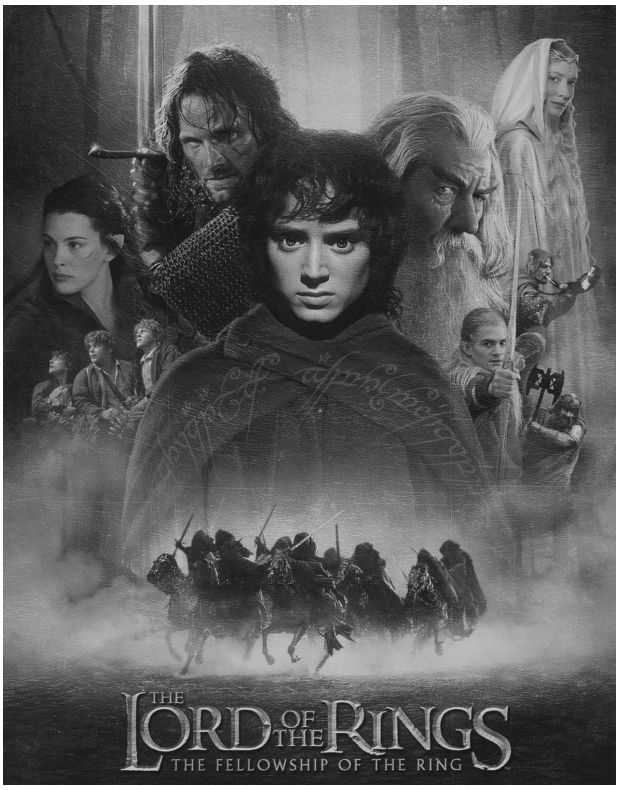

"полушанима". Порука ове епске авантуре је недвосмислена: без обзира на своју снагу, сваки човек може мењати свет својом добротом, љубављу и врлином. Врлина је једино оружје којим се хобит супротставља злу, а његово путовање је у ствари унутрашња борба са самим собом. Човек да би победио зло и мењао свет треба да мења прво себе јер мењајући себе мења делић света. Хобитова снага лежи у његовој самоспознаји: он зна да је сасвим просечно биће (што ми често избегавамо да признамо), зна да је његова снага невелика и не покушава да се прикаже моћнијим него што јесте, зна да је опасност да подлегне искушењу веома велика итд. Највећа снага не лежи у бајалицама, магичним речима и чаролијама, већ у схватању и разумевању своје немоћи. Ко разуме своју немоћ, убрзо ће открити границе својих могућности и знаће да их искористи на прави начин без обзира на то колике су оне.

Поред хобита Фрода и његовог верног пријатеља Сема, налази се трагична фигура Голума. Голум је хобит Смигол изобличен моћима Прстена. Овим трагичним бићем Толкин нам показује у какву се креатуру претвара свако ко посегне за моћима којима није дорастао и које нису природни део њега (у Харију Потеру је пожељно стицати такве моћи). Показује нам у какву се моралну и духовну креатуру претвара свако ко жели владати овим светом и људима. Зато, без обзира што сте "нормалци", судбина света је у вашим рукама и можете је мењати мењајући себе стицањем врлина, трудећи се да непрестано побеђујете своје слабости које има сваки човек.

Чланак припремио Мирослав Радошевић, вероучитељ

Изборни предмет: Шах

Дана 19.10.2009. године ШАХОВСКА СЕКЦИЈА наше школе је имала ту част да јој гост буде легенда југословенског шаха велемајстор **АЛЕКСАНДАР МАТАНОВИЋ**, троструки првак, члан више од девет пута наше репрезентације. Наши млади шахисти постављали су занимљива питања, а имали су доста тога да чују и науче из богатог и плодног шаховског живота. По завршетку разговора велемајстор је одиграо симултанку на 14 табли, а наша шахисткиња Ивана Крстић из 6-2 , имала је разлога за славље јер је једина успела да пружи достојан отпор и на тај начин ремизира. За тај успех је и награђена ЦД-ом од велемајстора.

ЕКСКУРЗИЈЕ И ИЗЛЕТИ

Другарство је златна жица
прекинути се не може лако
саставити се опет даје
али чвор остаје.

Другарство је звезда
која небо краси
треба га чувати
да се не угаси

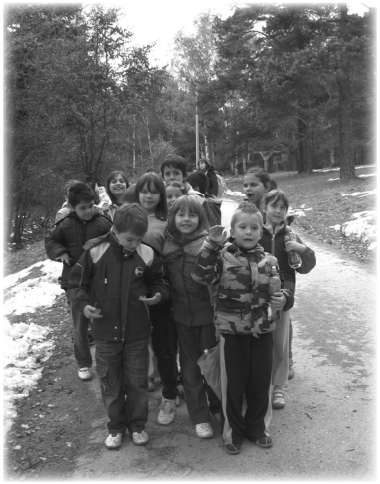

ЗАНИМЉИВОСТИ - "КАД СМО БИЛИ МАЛИ"

Боба Цветиновић, Данијела Костић, Драгана Спасојевић, Слободанка Ишић, Ивана Јанков, Сања Вујко, Снежана Матић, Сунчица Ракоњац Николов, Светлана Миленовић, Весна Петровић, Виолета Јеринкић, Дора Миленковић и Даница Килибарда

Д _ _ _ _ _
_ _ ʌ _ _ _ р _ _

Д _ _ _ _ _
_ _ ʌ _ _ _ р _ _

_ _ _ _
М _ _ _ н _ _ в _ _

Д _ н _ _ _ _ а
К _ _ _ _ _

_ _ _ г _ _ а
С _ _ _ о _ _ _ _ _

_ в _ _ ʌ _ _ а
_ _ _ е _ _ _ _ _

_ _ _ а
В _ _ _ о

_ _ _ ʌ _ _ _
Ј _ _ _ н _ _ _

С _ _ _ _ _ а
Р _ _ _ _ _ _ Н _ _ _ _ _ _

_ в _ _ а
Ј _ _ _ _ в

С _ _ _ _ д _ _ _ _
_ _ _ _

_ о _ _
Ц _ _ _ _ н _ _ _ _

С _ _ _ _ _ _
М _ _ _ _